

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
DKRM-140-104(5)/15

Warszawa, 8 lipca 2015 r.

Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

przekazuję przyjęte przez Radę Ministrów **stanowisko** wobec poselskiego projektu ustawy:

- **o ustanowieniu Dnia Pamięci Ofiar
Oblawy Augustowskiej z lipca 1945 roku
(druk nr 3294).**

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z wyrazami szacunku

(-) Ewa Kopacz

**Stanowisko Rządu wobec poselskiego projektu ustawy
o ustanowieniu Dnia Pamięci Ofiar Obławy Augustowskiej z lipca 1945 roku
(druk sejmowy nr 3294)**

Przedłożony poselski projekt *ustawy o ustanowieniu Dnia Pamięci Ofiar Obławy Augustowskiej z lipca 1945 roku* zakłada uhonorowanie i oddanie należnej czci przez Państwo Polskie zamordowanym w czasie tzw. Obławy Augustowskiej członkom Polskiego Podziemia, którzy nie uznali narzuconej po II Wojnie Światowej na ziemiach polskich przez Związek Sowiecki struktury władzy, lecz uznawali legalny Rząd Polski w Londynie.

Rada Ministrów uznaje za celowe i zasadne godne upamiętnienie zamordowanych w czasie wymienionych działań wojskowych, prowadzonych przez pododdziały Armii Czerwonej 3. Frontu Białoruskiego. Rada Ministrów wyraża pozytywne stanowisko wobec idei upamiętnienia ofiar Obławy Augustowskiej, natomiast z uwagi na święto państwowe obchodzone w dniu 1 marca na podstawie ustawy z 3 lutego 2011 r. o ustanowieniu Narodowego Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych” (Dz. U. Nr 32, poz. 160) proponuje, aby upamiętnienie takie na chwilę obecną odbyło się w trybie uchwały sejmowej. Należy bowiem zauważyć, że nadal trwają badania nad ofiarami, przebiegiem oraz sprawcami Obławy Augustowskiej, które mogą przynieść jeszcze wiele istotnych faktów, nieznanymi nam w chwili obecnej.

W związku z powyższym rozpoczęcie prac nad przygotowaniem ustawy o ustanowieniu Dnia Pamięci Obławy Augustowskiej winno rozpocząć się dopiero w momencie odnalezienia grobów lub zbiorowych mogił pomordowanych wówczas żołnierzy. Niewątpliwie bowiem Obława Augustowska jest nie mniej doniosłym symbolem zbrodniczych działań Związku Sowieckiego wobec polskiego podziemia niepodległościowego niż wydarzenie, które miało miejsce 1 marca 1951 roku, czyli wykonanie w więzieniu na warszawskim Mokotowie wyroku śmierci na siedmiu ostatnich członkach IV Zarządu Głównego Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość”.

Jednocześnie należy przeanalizować użyte w przedłożonym projekcie ustawy pojęcie „okupacja”, odnoszące się w tym przypadku do reżimu istniejącego na terenie Polski w latach 1945 – 89. Pojęcie „okupacja” jest terminem prawnym, opisanym w *Załączniku do konwencji [haskiej] Regulaminie dotyczącym praw i zwyczajów wojny lądowej (Regulamin haski z 1907 r.)*. Do tej pory określenie „sowiecka okupacja” nie było stosowane oficjalnie w kontekście powojennego ustroju Polski. Nie oznacza to jednak negocjowania sowieckiego wpływu na życie polityczne i społeczno-gospodarcze Polski tego okresu. Chcąc jednak

uniknąć niewłaściwego użycia prawnego tego terminu, należy rozważyć zastąpienie określenia „sowiecka okupacja” przez np. „ściśle uzależnienie od sowieckiego totalitaryzmu” lub „sowiecka dominacja nad Polską”.

Biorąc pod uwagę powyższe, Rada Ministrów zajmuje pozytywne stanowisko wobec idei upamiętnienia ofiar Obławy Augustowskiej, w trybie uchwały w sprawie upamiętnienia Ofiar Obławy Augustowskiej z lipca 1945 roku.